

[Finansministeren.]

Hovedtrækkene i det statsfinansielle forløb i 1967-68 tegner sig efter tillægsbevillingsforslaget således:

På finanslov 1967-68 var de samlede drifts- og anlægskonti budgetteret med indtægter på 19,1 milliarder kr. og udgifter på ca. 18,3 milliarder kr. og et overskud på knap 800 mill. kr. Ved forslaget til tillægsbevillingslov er indtægterne nedsat med små 300 mill. kr. og udgifterne forøget med ca. 40 mill. kr., således at overskuddet er reduceret til godt 450 mill. kr.

Skatteindtægterne viser en forøgelse på godt 100 mill. kr., medens til gengæld told- og forbrugsafgifterne har indbragt ca. 400 mill. kr. mindre end forudsat på finansloven. Den almindelige omsætningsafgift — engrosomsen og fra juli måned momsens — er indgået nogenlunde som budgetteret, medens der for en række punktskatters vedkommende er tale om svigtende provenu. Brugtbilsafgiften har indbragt små 100 mill. kr. mindre end budgetteret som følge af denne afgifts ophævelse i slutningen af maj. De øvrige nedgange, ikke mindst for omsætningsafgiften af biler, må tilskrives den i finansårets løb indtrufne konjunkturfatning og den dermed følgende mindre omsætning af de afgiftsbelagte varer. Nationalbankens overskud er blevet 26 mill. kr. større end budgetteret. Den kursgevinst, banken opnåede på sin dollarbeholdning ved devalueringen, indgår ikke i dette tal. Drifts- og anlægsbudgettets udgiftsside viser som helhed ganske god overensstemmelse mellem finanslovens tal og det faktiske forbrug. Der er som nævnt en nettooverskridelse på ca. 40 mill. kr., hvilket er mindre end $\frac{1}{4}$ pct. af summen af finanslovbevillinger. Denne meget beskedne afvigelse kan med erfaringerne fra i fjor forventes yderligere indsnævret ved det endelige regnskabstal og måske ændret til et direkte mindreforbrug i forhold til finansloven.

Inden for dette samlede resultat forekommer der på nogle områder enkeltbevægelser i op- og nedadgående retning. I det store og hele ophæver disse bevægelser hinanden, og jeg skal ikke kommentere dem nærmere ved denne lejlighed, men tillade mig at henvise til de enkelte bevillingskonti med tilhørende forklaring i anmærk-

ninger. Derimod skal jeg omtale de tværgående oversigter over finanslovens driftsparagraffer — §§ 2 og 5-25 — der i lighed med sidste år er optaget i indledningen af anmærkningerne. Særlig kan henvises til sammendraget, der bl. a. viser, at de samlede pris- og lønstigninger på statens driftsbudget er beregnet til 1.043 mill. kr., hvilket tal skal sammenholdes med den på finansloven for 1967-68 afsatte reserve til imødegåelse af pris- og lønstigninger på 1 milliard kr. I den nu opgjorte pris- og lønstigning indgår virkningerne af devalueringen af den danske krone i efteråret 1967.

Jeg skal endvidere henvise til oversigten i anmærkningerne over indbetalinger til og udbetalinger fra statskassen samt statens kasseoverskud i finansåret 1967-68. Ved beregningen af kasseoverskud er der ligesom på finansloven set bort fra statens optagning af lån og fra indtægterne ved udmøntning; endvidere er specielt for 1967-68 overførslen af 1 milliard kr. til statens byggefond holdt udenfor, idet der jo her alene er tale om en omlægning af mellemværendet mellem staten og Nationalbanken. Med disse korrektioner ændrer tillægsbevillingslovsforslaget finanslovens kasseoverskud på 165,7 mill. kr. til et kasseunderskud på 360,3 mill. kr., en reduktion på godt 500 mill. kr. Denne skyldes dels den før omtalte nedsættelse af drifts- og anlægsbudgettets merindtægt med små 350 mill. kr. og dels, at kommunernes restancer ved indbetaling af statsskatter ved finansårets afslutning var ca. 140 mill. kr. større end året før. Denne forøgelse af restancerne kan ikke ses på § 1, hvor statsskatterne bevilges med de beløb, der skulle have været indbetalt, men den fremgår af kapitalregnskabet.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til det fremsatte forslag med anmærkninger, skal jeg anbefale tillægsbevillingslovsforslaget til det høje tings hurtige og villige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Karl Max Rasmussen* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren tage initiativet til, at alle unge under uddannelse får gratis